

[Buhl.]

det hele spillede paa, forholdsvis ringe, saa Problemet meldte sig ikke med den Styrke dengang, som det gør nu, og det er derfor forstaaeligt, at man kunde nøjes med denne ganske summariske Gennemsnitsregel, som man endnu har. Man havde ganske vist Øje for dette Spørgsmaal om Skattebesparelse ved at flytte til en anden Kommune og gav ogsaa en vis Anvisning paa et Middel til at afbøde det, men gjorde det paa en i alt Fald under de nuværende Forhold højst ejendommelig Maade, idet man sagde: naar en Skatteyder flytter til en Kommune med en lavere Skatteprocent, skal han ikke have fuld Godtgørelse for den Skat, han betaler i Erhvervskommunen, men det Beløb, han ikke skal have godtgjort, skal betales yderligere til Skattelykommunen. Med andre Ord, man formede det paa den Maade, at Skattelykommunen endogsaa fik en Præmie, fordi der var denne Forskel i Skatteansættelsen.

Jeg er glad for, at den ærede Ordfører for Venstre (Rasmussen Flemløse) erklærede, at han og hans Parti var at finde paa den Linie, som det nye Forslag er bygget paa. Den ærede Ordfører føjede til, at han ansaa det for ønskeligt, at man afventede Resultaterne af Refusionsordningen vedrørende den offentlige Forsorg. Jeg kan ikke se, at dette Forhold i og for sig spiller nogen afgørende Rolle eller blot nogen betydelig Rolle med Hensyn til hele dette Problem. Forholdet er det, at den Udligning, der finder Sted paa dette Omraade, vil virke regulerende ind ogsaa paa den Udligning, der efter det nye Forslag skal ske med Hensyn til Erhvervsbeskatningen. Hvis der finder en vis Udligning Sted gennem den sociale Refusionsordning, vil den Udligning, som derefter skal etableres gennem den nye Erhvervsbeskatningsordning, blive saa meget mindre. De to Forhold virker ganske automatisk ind paa hinanden. Hvad det gælder om, er at tilvejebringe en saadan Ordning, at de Skatteydere, som har fælles Erhvervskommune og altsaa, om jeg saa maa sige, er solidariske i erhvervsmæssig Henseende, ogsaa til en vis Grad bliver solidariske skattemæssigt set. Det, der har bevirket den nuværende Modsætning mellem Bykommunerne paa den ene Side og Nabo-kommunerne paa den anden Side, er, at en samlet Erhvervsgruppe rent befolkningsmæssigt deles op efter forskellige sociale Strukturer. De Urimeligheder, som derved fremkommer, er saa iøjnefaldende og kendte, at jeg ikke behøver at komme nærmere ind derpaa, men Forholdet maa

rettes, og det maa vel ogsaa rettes af den Grund, at det er ganske urimeligt, at de næringsdrivende, som bliver boende i Erhvervskommunen, maa betale en større Skat, for at der i denne Erhvervskommune skal være halv Friplads eller maaske endog endnu større Rabat for de næringsdrivende, der bor udenfor, men som konkurrerer med om alle Chancerne inden for Erhvervskommunen.

Forslaget er nøje gennemarbejdet og prøvet af et Udvalg, hvori der har siddet Repræsentanter for Indenrigsministeriet, for Staten, Skattevæsenet, for samtlige Landets Kommune-grupper, og Forslaget har der faaet Tilslutning fra alle Sider. Det vil med andre Ord sige, at samtlige i Betragtning kommende statslige og kommunale Organer staar som Garanter for Forslagets saglige Indhold, og naar man nu i et saa betydningsfuldt Skatteproblem, som man har tumlet med snart i en Menneskealder, er naaet frem til en Løsning, som har faaet, kan man sige, blaa Stempel fra alle Sider, saa vil jeg ogsaa haabe og tro, at det skal kunne lykkes at føre Forslaget igennem her paa Rigsdagen.

Med Hensyn til Aktieselskabsbeskatningen finder jeg det særdeles rimeligt, at man ogsaa her faar en Ordning af Forholdet, som svarer til den Skattesituation, hvori vi i vore Dage befinder os. Naar man i sin Tid, i 1903, fastsatte en Grænse for Aktieselskabsbeskatningen paa 3 pCt., var det, fordi det store Flertal, det alt overvejende Flertal af Landets Kommuner havde en saadan Beskatning, at man gennem de 3 pCt. kunde bringe Aktieselskaberne til at betale deres fulde Andel af Beskatningen. Nu er Forholdet et andet. Nu ligger den gennemsnitlige Skatteprocent i Købstadkommunerne oppe imod 7, og det er da, forekommer det mig, ganske naturligt, at man ogsaa foretager en Revision af denne gamle Sats for Selskabsbeskatningen, som Tiden er løbet fra.

Til Slut skal jeg endnu kun gøre den Bemærkning, at jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre finder det særdeles hensigtsmæssigt, at man har samlet de forskellige Bestemmelser vedrørende den personlige Kommunebeskatning i dette Forslag. Naar den ærede Ordfører samtidig fremhævede, at det vilde være ønskeligt, at man i højere Grad, end Tilfældet er, fik Ensartethed i de forskellige Detailbestemmelser vedrørende Statsskat og Kommuneskat, er jeg heller ikke uenig heri. Nogle af de Punkter, hvor der er Uoverensstemmelse, er allerede ændret i Forslaget, bl. a. ogsaa